

Váradi Margit Ikerfiai, Tibor És Pityó

Ezt csak a Kató nénitől tudom, hogy a Tibor és a Pityó, ez pedig a nevelőnőjük vagy dadájuk. Ikerk voltak. Hogy kik ők, ez az, amit pontosan nem tudok. Váradinak hívták, annyi biztos. Úgy voltak a rokonaink, hogy Margit volt a lánytestvére a Kinszki Árminnak, Józsának, Miksának. És valószínűleg ő lehetett a legfiatalabb. Na most Ő ment hozzá egy Váradi nevezetű ügyvédhez. Ipolyságban laktak. Hogy mi történt velük később, azt nem tudom, nem tartottuk velük a kapcsolatot. De annyit tudok biztosan, hogy, amikor ő meghalt, akkor az egész család megjelent Ipolyságon - akkor már lehetett menni [1939 után]. Emlékszem erre, hogy egy hatalmas, elképzelhetetlen nagy asztal

körül ült mindenki, és valami elképzelhetetlen kaják voltak. 1941-ben vagy 1942-ben lehetett ez, ezt már nem tudom pontosan. Senkivel nem tudtam erről beszélni. Gyönyörű nagy házuk volt de csak a belsejére emlékszem. Az a tipikus ilyen nagy függönyökkel, meg ilyen szép régi stílbútor, meg ilyen nagy asztal, elegancia.

Arra is emlékszem, hogy akkor széosztották - volt egy 24 személyes nagy ilyen ezüst étkészlet - és az a lényeg, hogy mi kaptunk belőle hatot. Anyukám úgy gondolta, hogy akkor a Kató néninek is - mert a Kató nem volt ott - is jár, és vele megosztotta. Nekem van két kiskanalam, ami a mai napig megvan. Ez velünk volt a gettóban a kisbőröndünkben. És egy ezüst gyertyatartó. Kettő gyertyatartót kaptunk, azt is anyukám egyiket a Kató néninek adta. Azzal nem tudom mi történt.